

André Postert

HITLER'İN ÇOCUKLARI

***Faşizmin Dehşet Dolu Yıllarından
Genç Bir Nazi'nin Günlükleri***

Çeviren: Ayşe Kul

© KARAKARGA YAYINLARI 164

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

HİTLER'İN ÇOCUKLARI

André Postert

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Çeviri: Ayşe Kul

Editör: Aslı Perker

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Ekim 2018

ISBN: 978-605-2241-65-3

*Hannah-Arendt Enstitüsü - Dresden Teknik Üniversitesi
Totalitarismusforschung e.V. (Totaliterlik Araştırma Derneği)
© 2016 dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co.KG, München
© Hermann Hesse alıntılarının telif hakkı: Hesse Miras Ortaklığı
ve Suhrkamp Yayınevi'nin katkılarıyla.*

Bu kitabın yayın hakları Kalem Ajans aracılığıyla alınmıştır.

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 karakargayayinlari

 karakargayayinlari

 karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Gümüşsuyu Cad. Odin İş Merkezi

Kat 2, B Blok, No 403, Topkapı - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

İçindekiler

I. Giriş

Günlüklerin Tarihçesi	9
“Mücadele Dönemindeki” Hitler Gençliği	14
Schall'ın Tarihsel Belgeler Niteliğindeki Günlükleri	25

II. Günlükler

1928-1930 NS Hareketi'ne Giden Yol.....	31
1931: Genç Bir Aktivist	48
1932: Parti Yoldaşı	116
1933: Dikta Rejiminde Hitler Genci.....	246
1934: Sözde Yetişkin	309
1935: Üniversite Öğrencisi.....	331

III. Franz Albrecht Schall 1935-2001

Adolf Hitler Okullarında Öğretmen	340
Gestapo Tutsaklığındaki Baba.....	348
Savaş ve Savaş Sonrası Dönem.....	356
Nesiller Arası Çatışma.....	363

Notlar	373
--------------	-----

Franz Albrecht Schall, 1936

I. Giriş

Günlüklerin Tarihçesi

Vesikalık fotoğrafta Jena'dan bir üniversite öğrencisi görülüyor ve ilk bakışta, en azından çekildiği zamanlar için aslında sıradan bir kare bu. Fotoğrafa bakan, ciddi bir yüz ifadesiyle karşı karşıyadır: Belli belirsiz bir tebessüm, dudaklar büzülerek birbirine bastırılmış, saçlar hafif yandan ayrılmış, yanlar usturaya vurulmuş, sanki berberden yeni çıkmış gibi; tam da o dönemin zevkine uygun. Fotoğrafta biraz tuhaf kaçan, ifadedeki yapmacık sert görünüm; ancak o zamanlar için fotoğraf çektirirken ideal poz buydu. Dikkat çeken bir detay ise şu: Geneli itibarıyla pek süsü olmayan ceketin yakasına altın çerçeveli bir gamalı haç rozeti iliştilmiş. Jenalı öğrenci, rozeti gururla taşıymaktaydı, belki de fotoğraf çekimi randevusuna gelirken özel olarak takmıştı. Bu caka haksız da sayılmazdı zira söz konusu rozet, nasyonal sosyalist dikta rejiminin 1934 yılından itibaren, ta Weimar Cumhuriyeti döneminde nasyonal sosyalist harekete mensup olan eski ve halen etkin olan Hitler çocuklarını taltif ettiği "Altın Onur Rozeti"ydi. Her ne kadar en azından yaş itibarıyla çoktan Hitler genci olmaktan çıkmış olsa da bu öğrenci ilk günkü kadar NS gençlik örgütünün büyüü altındaydı. Öğrencilik yıllarından diğer fotoğrafta, tam donanımlı savaş kıyafeti içerisinde etkin bir lider olarak görülüyor: Boynunda fularlı kahverengi gömlek, rozet ve

gamalı haçlı pazubent, saç ayırımı bu sefer kusursuz çekilmiş ancak ifade en az aynı sertlikte. Onun gibi nasyonal sosyalist öğrencilerin sayısı 1930'lu yıllarda az da sayılmazdı. Ancak bu fotoğraftaki genç, doçentlerin dikkatini çekmişti. 1936 güz döneminde meslek okulları pedagoji bölümünde okumak üzere Jena'ya geldiğinde, bavulunda yedi ciltten oluşan günlükleri vardı ve bunlar, Weimar Cumhuriyeti dönemi ile NS devletinin ilk yıllarına ait neredeyse bin sayfadan oluşan tecrübe raporları ve kayıtlar içeriyordu.

Jena Üniversitesi, dikta rejimi yıllarında haklı olarak nasyonal sosyalizmin bilimsel kalesi olarak bilinirdi. Zamanında öjenist Hans F. K. Günther– halk arasında “ırk papası” olarak da tanımlanırdı –burada yüksek okul kariyerine başlamıştı. Tabip Karl Astel, halk bilimleri teorisyeni Max Hildebert Boehm ya da teologlar Wolf Meyer-Erlach ile Walter Grundmann gibi çok sayıda profesör, NSDAP (Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi) üyesiydi ve derslerini NS ideolojisine bağlanabilir kılmak için uğraş veriyordu.¹ Genç öğrenci, bu üniversiteyi bilinçli olarak seçmişti. Burası, birçok genç nasyonal sosyalist için bir çekim merkeziydi. Psikoloji Enstitüsü'nde profesör olan Friedrich Sander, günlükleri 1939'da savaş başlamadan kısa zaman önce kopyalatmıştı, zira onların değerini hemen anlamıştı: Burada NS hareketinin yükselişi, kendini daha 1930 yılında Hitler hareketinin davasına fanatik şekilde kaptıran bir gencin gözlerinden Alman tarihinin belirleyici olan yıllarında belgelenmişti. Bu da söz konusu günlükleri emsalsiz kılmaktaydı. Her ne kadar gerek fonksiyonerler gerekse küçük ışıklardan oluşan nasyonal sosyalistler 1933'ten sonra Weimar Cumhuriyeti'ne dair anılarını sayısız konuşma, makale ve kitapta ayrıntılı biçimde ortaya koymuş olsa da; daima devlet propagandasına ve en azından kendi kendine böbürlenmeye hizmet eden bu anılar, tarihsel özgünlükten çoğu zaman çok uzaktı. Nasyonal sosyalist “mücadele döneminde” başlayan bir gencin kaleminden çıkan bir günlük, haklı olarak istisnai bir keşif gibi görünüyordu;

üstelik bu kayıtların belirli bölümleri oldukça heyecan verici bir biçimde kaleme alınmıştı. Muhtemelen, 1933 yılında görevinden azledilen Yahudi bir profesörün kürsüsünü devralan ve 1937 yılında NSDAP'ye katılan hırslı Sander, kendini NS devletinin akademik dünyasına önermek için iyi bir fırsat sezmişti. Bu maksatla 1934 yılından itibaren “Zeitschrift für Jugendforschung” (“Genç Bilimsel Araştırmacılar için Mecmua”) dergisini çıkarıyordu. Bu dergiyle nasyonal sosyalizmin yeni dünya algısının Alman gençliğinin dimağına sağlam şekilde yerleştirilmesi için gerekli psikolojik ve pedagojik temellerin atılması düşünülüyordu.² Jenalı öğrencisi ile daha büyük işler planladığı gayet olasıydı. Ancak böyle bir şey gerçekleşmedi.³

Orijinalleri savaş zamanında bilinmeyen nedenlerle kaybolurken Sander, yaklaşık 500 sayfa kopyayı saklıyordu. 9 Şubat 1945 tarihli bomba saldırısında Psikoloji Enstitüsü tam bir enkaz dağına benziyordu. Sander'in sekreteri, içlerinde mezkûr günlük sayfalarının da bulunduğu son evrakları enkazdan kurtarabilmişti, ancak birkaç gün sonra yeni bir hava saldırısından sonra hayatını kaybetti. NS dikta rejiminin askeri çöküşünden sonra yeni üniversite yönetimi, Sander'in Nazi geçmişi nedeniyle Aralık 1945 tarihinde işine son verdi. Müsveddeleri ilk önce Potsdam'a, 1951'de Batı Berlin'e ve 1954 yılında Bonn'a yanında götürdü ve bunlar burada, evinin tavan arasında bir kolide neredeyse unutulmaya yüz tutmuştu. Federal Almanya Cumhuriyeti'nin yeni döneminde nasyonal sosyalizmdeki kendi rolüyle eleştirel biçimde yüzleşecek Almanlar'ın sayısı oldukça düşüktü. NS devletineangaje olan çok sayıda bilim insanı, 1945 sonrasında ya düpedüz yalan söylüyor, ya faaliyetlerini saptırmaya çalışıyor ya da en azından NS yapısıyla olan ilişikliklerini gizliyordu. Bonn Üniversitesi'ndeki işini 1958 yılında emeritus (emeklilik) statüsüne erişinceye kadar sürdürülebilen Sander de işte aynı sebeple o günlükleri tekrar gün ışığına çıkarmaya pek niyetli değildi. Nahoş sorulara yol açabilirlerdi. 1966

yılında, onları kaleme alan ve bir zamanlar Jena'da kendisine teslim eden eski öğrencisine elden verdi; o isim de Franz Albrecht Schall'dan başkası değildi.⁴

Günlüklerin, hem bilim dünyası hem de meraklı kamuoyu için özel bir büyüü var. Onlarda, resmi basın ürünlerinde ya nadiren ya da hiçbir zaman ortaya konulmayan bir şey, elle tutulur hale geliyor ve en azından tahayyül edilebilir kılınıyor: Dağınık yapıları, sayısız verileri ve isimleriyle meraklı bir acemi için ilk başta ulaşılmaz görünen büyük hikâyenin öznel, bireysel ve yer yer son derece duygusal yönü. NS dikta rejimi ile ilgili olarak doğan ilgi belki de, anlaşılmasız olan bütünün özel yazmalarda en azından ilk bakışta anlaşılabilir görüldüğü için bu kadar büyüktür:

Bu yazılar insani, bürokratik veya soyut değil, çoğu zaman trajik, zaman zaman sarsıcıdır. Günlükler, son dönem Alman tarihinin ahlaki felaketine insani bir çehre kazandırıyor sanki. Tarihçiler bu anlamda haklı olarak okurların maruz kalabileceği tehlikelere dikkat çekiyor. Günlükler sadece yazarlarının bakış açısı ve tasvirlerini yansıttığı için, olan bitenin objektif veya hatta bütünsel bir yansıması olamazlar. Bu olgu, tabii ki tarihsel değerlerini daraltmaz. Anne Frank'ın yazdıklarına benzer kayıtlar, NS rejiminin suçlarını ve yaptığı soykırımı en az onlar kadar önemli olup bilimsel olgular, isimler, yer ve rakamlardan oluşan alanı insan olarak tecrübe edilen ortama kaydırtdıkları için, bütün dünya çapında nesilleri duygulandırmıştır. Ancak, fail ve suçluların – örneğin Joseph Goebbels veya Alfred Rosenberg gibi – günlükleri de hak ettikleri yeri buldu. Onlar ki NS diktasının cafcıflı propagandasının büyüünü bozdu, nasyonal sosyalizmin uygarlık anlamındaki uçurumlarını açığa çıkardı ve fanatik fonksiyonerlerin, NS diktasının sistemine belirleyici oranda damgasını vuran o dar görüşlerini gözler önüne serdi. Çoğu zaman tahammül sınırlarını zorlasalar da onların günlükleri, NS devletinin mekanizmaları ve iktidar yapılarını anlayabilmemizi yüksek oranda kolaylaştırmıştır.

Franz Albrecht Schall'ın günlükleri, nasyonal sosyalizm'i ilk başta baştan çıkarılmış bir ergen, sonra da hararetli bir parti üyesinin gözünden anlattıkları için farklı bir karaktere sahip. Kayıtları, 1928 ila 1935 yılları arasındaki dönemi anlatıyor; nasyonal sosyalizmin cumhuriyet krizi zeminindeki yükselişi ve aynı zamanda diktanın oturması, bu döneme denk düşer. 1930 sonlarına doğru Hitler Gençliği'ne katılması ile birlikte o tarihte henüz on yedi yaşında olan genç için NS hareketinin ideolojisi ve yapısına giden dümdüz bir yol başlamıştır ve sonuna kadar o yoldan hiç sapmamıştır.

“Kampfzeit” (“mücadele dönemi”) olarak anılan dönemdeki NS gençlik örgütü hakkında, en azından 1933'ten sonraki döneme nazaran nispeten az şey biliniyor. Örgüt o zamanlar, Hitler'in iktidarı ele geçirdikten sonra “uyumlaştırma” politikasıyla gelişen ve 1939 yılından itibaren -“Jugenddienstpflicht” (“zorunlu gençlik görevi”) adı altında- tüm çocuklar için üyeliği zorunlu kılan bürokratik mekanizmadan çok farklı işliyordu.

İlk dönem HG önemli ölçüde daha küçüktü, yapıları kısmen çok kırılıyordu, gelişimi kaotik bir şekilde ilerliyordu. Ancak aynı zamanda elbette daha dinamik ve o yapıya katılan gençlere, 1933'ten sonra sayısız kural ve yönetmelik temelinde gençliğe ideolojiyi aşlayan, aynı isim altında sürekli kural koyan mekanizmaya göre belki de daha canlı geliyordu.

NS diktasında önemli pozisyonlara gelen birçoğu, gençlik yaşlarında HG'nin bu döneminin ciddi ölçüde etkisi altında kalmıştır. Hareket'in “eski nizam muhafızları”nı takdir etmek amacıyla NS diktası, daha Weimar demokrasisine karşı yürütülen mücadele sırasında Hareket'in saflarında duranlara 120.000 HG onur rozetini takdim etmişti. Franz Albrecht Schall da onlardan biriydi. Bu arka plan muvacehesinde Schall'ın günlükleri, heyecan verici bir belgedir. Bir yandan nasyonal sosyalizmin çocuk ve gençlerde uyandırdığı büyülenmişlik duygusunu açığa çıkarıyor, diğer yandan da genç insanların anlam ve kimlik bulma

ihtiyaçlarını yeterince erkenden kendi yararına kullanmayı başaran bir siyasi hareketin tehlikeli etkileme gücünü ortaya koyuyor.

“Mücadele Dönemindeki” Hitler Gençliği

HG, ilk keskin nasyonal sosyalist odaklı gençlik örgütü değildi. Weimar Cumhuriyeti'nin ilk döneminde de yer yer bazı gençlik grupçukları vardı ve bunlar, milli ve aşırı sağcı tayfa içinde yükselen NS hareketiyle gevşekçe bir bağlılık içerisindeydi. Jungsturm (Genç Fırtına), Schilljugend (Schill Gençliği), Wandersportverein (Yürüyüş Spor Derneği), Frontjugend (Cephe Gençliği) veya NS Arbeiterjugend (NS İşçi Gençliği) gibi isimler altında 1920'li yıllarda özellikle Güney Almanya ve Avusturya'nın bazı bölgelerinde nasyonal sosyalistlere sempati duyan veya zaman zaman onlara katılmak isteyen gençler toplanırdı.⁵ Bu gençlik grupları, Birinci Dünya Savaşı'nın daha ilk yıllarında son derece çok yönlü olan gençlik hareketini giderek daha fazla yakalayan “milli dalganın” bir parçasıydı.⁶

Ancak şimdiye kadar “Büyük Alman Gençlik Hareketi” içerisinde başıboş şekilde birbirine bağlı bu NS gençlik birlikleri, NSDAP'nin 1926 Haziran başında Weimar'da düzenlenen parti kurultayında partiye bağlanmıştır. Kurt Gruber adındaki liderlerine NSDAP'nin yeni yaratılan “Reich Gençlik Lideri” görevi verilmiştir. Bu genç ve “nasyonal sosyalizm” fikrine ikna olmuş aktivist yıllardır yorulmadan bu harekete Alman gençliği içerisinde örgütsel bir omurga sağlamaya çalışmıştır. Daha Devlet ve Hukuk bilimleri öğrencisiyken 1922 yılında Saksonya'nın Plauen bölgesinde bir NS gençlik birliğinin kurucusu olarak öne çıkmıştır. Weimar'daki

NSDAP kurultayında bu yeni örgüte, Weimar Cumhuriyeti'nin son yıllarından 1945 yılında nasyonal sosyalist dikta rejiminin çöküşüne kadar taşıdığı isim verilmiştir: Hitler Gençliği.

Kuruluşundan sonra birkaç hafta içerisinde bu NS gençlik örgütü, daha sağlam yapılanmaya başladı. Fakat örgüt, ilk başlarda NSDAP ile sadece yönetmelikler üzerinden bağlıydı; yani, partinin bir kolu statüsüne sahip değildi.⁷ Erken dönemlerinde HG, tıpkı Sturmabteilung (SA: Taarruz Bloku) gibi esas olarak militan bir mücadele ve kampanya taburu olarak sahneye çıkıyordu: Çocuk-geç yaşta üyeleri, kıskırtmak ve güç gösterisinde bulunmak için seçim kampanyalarında yardım eder, afişler yapıştırır, caddelerde yürüyüş yapar, işçi mahallelerinde boy gösterirdi. Bu “mücadele dönemine” ilişkin anılar, 1933'ten sonra nasyonal sosyalist kültür mirasının değişmez envanterlerindedir. “HG, bu dönemde en iyi insan malzemesini kazanmıştır”; bu iddianın sahibi, ileriki yıllarda “Reichsjugendführer” (“Reich”, yani dönemin Alman Devletinin Gençlik Lideri) Baldur von Schirach'a aitti: “Büyük bir dönemdi ve kulağa ne kadar tuhaf gelirse gelsin, hiçbir zaman, sürekli tehlikede yaşadığımız o dönemde olduğumuzdan daha mutlu olmadık. Arkamızdan taşlar uçuşurken mantomuzun cebinde tabancayla Ruhr bölgesinden geçerdik. Sürekli ev aramaları ve tutuklamalardan korktuğumuz için her zil sesinde sığıryorduk.”⁸

Her ne kadar Schirach tehlike durumunu ve özellikle de NS gençliğinin polis ve cumhuriyete bağlı kuvvetler tarafından takip edilmesini geriye bakarak bilinçli bir şekilde abartsa da gençlerin angajmanı, NS hareketi için bittabi bir riskti. Sokak kavgalarında ve siyasi çarpışmalar sırasında hayatını kaybeden Hitler gencinin sayısı az değildi. “Hitler Gençleri Kavgada” gibi sahne oyunları veya çoğu öldürülen Hitler genci Herbert Norkus hakkında olan patetik kahramanlık romanları, daha sonra Weimar demokrasisine karşı kurban vermeye hazır olan gençlikle birlikte yürütülen mücadeleyi yüceltiyordu. 1931 ile 1933 yılları arasında şiddetli çatışmalarda en